

Els Mags interessen com a paràbola de la vida. Epifania 2014

Dll, 6/01/2014 per Josep Lluell
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Epifania 2014. Cicle A

Barcelona, dilluns 6 de gener de 2014

En la litúrgia de l'Església, la festa dels Reis Mags s'anomena "l'Epifania del Senyor".

Perquè, en aquest dia, l'Església ens recorda que Jesús va venir a aquest món amb una missió universal, cosa que ens parla de la manifestació (en grec, "epifania") de Crist que transcendeix les fronteres i els límits d'Israel i les seves creences.

En la pràctica, aquesta festa s'ha concentrat en els regals que els Mags van oferir al nen Jesús. D'aquí ve el protagonisme dels nens i les seves joguines amb motiu d'aquesta festa.

Sens dubte que la narració dels Mags no té cap fonament històric.

Però sí que ens interessa, i molt, com a paràbola de vida.

Aquí, en efecte, queden clares vàries coses d'enorme importància.

- Primer: la freqüent crueltat del poder polític quan és absolut i se sent amenaçat.
- Segon: la col·laboració que tantes vegades ofereix el poder religiós al poder dominant perquè ambdós coincideixen en interessos que els són comuns.
- Tercer: la utilització que els sacerdots i els seus teòlegs fan dels llibres religiosos (en aquest cas, la Bíblia) per a servir els interessos del poder polític i econòmic.
- Quart: la mala sanya dels poderosos contra els dèbils, com Herodes contra el nen, Josep i Maria.
- Cinquè: en general, els que apareixen com els dèbils, tenen més capacitat d'aguant i resistència que els, en aparença, són forts.
- Sisè: el poder és
 - cínic
 - mentider
 - i enganya sempre que li convé, com Herodes va enganyar els Mags.

- Setè: uns forasters i estrangers (els Mags), varen ser més generosos amb Jesús que els poders religiosos i polítics del seu poble.

I, per acabar: és important -importantíssim!-, detectar i veure com tot això que acabem de dir segueix passant avui. Avui com ahir i com demà.